

РЕШЕНИЕ

№ 3841

гр. София, 07.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I отделение 12 състав, в
публично заседание на 12.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Златева, като разгледа дело номер **5055** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителен и процесуален кодекс (ДОПК).

Делото е образувано е по жалба от [фирма],ИК[ЕИК], против Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/17.02.2009г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП [населено място], в частта му, в която не е отменена с Решение № 775/ 11.06.2009г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, понастоящем съгласно чл.152,ал.2 ДОПК – Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика”(ДОДОП), при Централно управление на Националната агенция за приходите, като се иска отмяната му изцяло и присъждане на направените разноски по делото.

1. В жалбата се твърди, че са взаимно изключващи се приложените основания за увеличението на финансовия резултат на дружеството за 2006г. – чл.23,ал.2,т.10 вр. с § 1, т. 34 от от Закона аз корпоративното подоходно облагане (ЗКПО отм.) и чл.4, ал.3 от Закона за счетоводството (ЗСч). Законодателят предвидил три алтернативни хипотези по първата разпоредб, като счита, че в конкретния случай е претендирано наличието на основанието нарушение на счетоводното законодателство, доколкото не можела да се докаже реалността на доставките. Претенцията за последното счита за необоснована от извършените при ревизията процесуални действия – неоткриването на дружествата. Твърди, че всички фактури били представени от доставчиците в офисите на ТД на НАП, като били включени и в счетоводните им дневници и в

справките им декларации по ЗДДС, както и бил начислен ДДС към бюджета, който факт счита за установен при ревизията и изрично отбелязан в ревизионния доклад. Счита само за направена констатация по отношение на фактурата от [фирма], което рефлектирало само с 1000 лв. на финансовия резултат.

2. Жалбоподателят счита, че нито една от описаните в § 1, т. 34 ЗКПО (отм.) хипотези, относими към понятието „документална обосноваост“ не била реализирана – не било установено със съдебен акт съставянето на неистински или подправен документ, че доставчиците на съществуват по Търговския регистър или не са данъчно регистрирани.

3. Не било изпълнено задължението по предходно отменително решение на ответника № 1345/03.09.2008г. да бъде извършена щателна проверкана относимите обстоятелства. Конкретно визира доставките от „Ю. – С. и сие“ и „А. – Ал. И.“.

4. Счита за доказано от приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза осчетоводяването на процесните разходи в съответствие с принципите на счетоводната отчетност за документална обосноваост, и хронологичното им отразяване. Съдът следвало да отчете характера на на услугите – договорните отношения на дружеството с телевизия bTV за организиране и заснемане на предаването „Огледала“, в която връзка претендира, че са извършили услуги процесните дружества – изграждането, преобразуването и сглобяването на декорите на предаванията.

5. Не били необходими изпълнители със специална квалификация за типични строителни работи, нито кадрови ресурс като инженери, геодезисти или архитекти, тематиката на двете предавания - Огледала и Т., съставлявала ноторен факт, потвърждавала се от приложените записи за необходимите декори.

6. Изпълнителите на услугите били от заятчийския бранш, „Ю. -С. и Сие“, разполагало със шивачи и хигиенисти, които били достатъчни за декорите на предаването – състоящи се от рамки и драперий. Останалите контрагенти били организирани в еднолични търговски форми, кадровият ресурс се състоял от самия търговец и ограничен брой помощници. Работата с декорите на предаванията представлявала динамичен творчески процес с непрекъснати промени преди и след всяко излъчване на предаването и по време на същото, за което не могло да се изисква съставяне на приемо-предавателни протоколи за всяко действие, несъществувало и законодателно изискване за съставяне на протоколи за извършените услуги, като сеу аргументира със съдържанието на чл.258 чл. 264 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), от които заключава, че приемането би могло да се извърши и в устна форма.

7. Така услугите от [фирма] счита за доказани от съдебно-техническата експертиза, а за останалите доставчици – че са налице „материални следи“ от извършването им. Даказало се и от техническата експертиза извършването на услугите от „Г. БГ“ и [фирма], които отговаряли за функционирането на сайтовете на телевизионните предавания, включително чрез съответните действия за

предоставяне на сървърно пространство, дейността имала временен характер, в това число и по „хостване“.

8. Ответникът – директор на ДОДОП, чрез процесуален представител е оспорил жалбата като неоснователна. Съдът възприема като теза на ответника по оспорването мотивите на решението. Счита, че с разпоредбата на § 1, т. 34 от ДР на ЗКПО /отм./ се пояснява понятието „документална обоснованост“, визирано в нормата на чл. 23, ал. 2, т. 10 от същия закон, поради което не можем да приемем твърдението за противоречие между двете, цитирани норми, едната норма е цитирана, за да поясни другата и да обясни и потвърди констатациите на проверяващия орган. В този смисъл цитирането на двете правни норми възприема за правилно основание за увеличението на финансовия резултат. Възприети са мотивите на РД – изводите, че не са извършени фактурираните услуги от [фирма]; [фирма]; [фирма] ; [фирма]; [фирма]; [фирма].

9. Прокурорът е дал заключение за неоснователност на жалбата.

10. По делото са приети доказателствата по административната преписка, изслушани са заключения на вещи лица по съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице по която е отговорило на въпроса разходите по спорните фактури осчетоводени ли са в съответствие с принципа на счетоводната отчетност за документална обоснованост, съдебно-техническа експертиза, вещото лице по която е отговорило на въпроса строително-монтажните работи, отразени във фактурите на процесните доставчици извършени ли са реално, а проектирането, предмет на фактурите от [фирма], реализирано ли е, както и втора съдебно-техническа експертиза, вещото лице по която е отговорило на въпроси, свързани с интернет – услугите – относно понятията „сървър“, „хостване“, „хостинг пакет“, „риселърски хостинг пакет“ и „интернет-трафик“, относно наличието на ограничение при предоставяне на сървърно пространство, осигуряване на достъп до сървър и за капацитета му, за използването сървърно пространство от жалбоподателя, както и реално ли са извършени доставките от „Б. Консулт“ и „Г.БГ“. Заключениеята на вещите лица са приети без оспорване от страните.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид становищата на страните, и извърши дължимата служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт на основанията по чл.160,ал.2 ДОПК, както и задължението си да разреши правния спор по същество, съгласно ал.1 на същата разпоредба, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По фактите:

11. Ревизионното производство по издаването на обжалвания РА е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 805100/16.09.2008 г., издадена от М. Г. Р. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Д.“ на ТД на НАП С.-град, във връзка с решение № 1345/03.09.3008 г.(л.3454) на Директора на Дирекция „О.“ [населено място], с което е отменен РА № 20005832/05.06.2008 г. в частта за установени задължения по ЗКПО (отм.) за корпоративен данък за 2006г. В този смисъл

ревизията е повторна, не се твърди и не следва от фактите, да е извършена и друга освен посочените ревизии за това задължение.

12. Със ЗВР, издадена на основание чл. 112 и чл.113 ДОПК, е възложено на органите по приходите Е. Н. и С. Д. извършването на ревизия на „Ф. студио“ за определяне на задълженията по ЗКПО - корпоративен данък за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2006г., със спок на ревизията до 3 месеца, считано от датата на връчването на заповедта. ЗВР е връчена на 23.09.2008г. на представител на жалбоподателя.

13. За компетентността на издателя на ЗВР, е представена Заповед № РД – 01-342/03.07.2006г., видно от която функциите на компетентен орган по издаването на заповеди за възлагане на ревизии и заповеди за определяне на компетентен орган съответно по чл.112 и чл.119,ал.2 ДОПК са възложени на лицата, заемащи длъжност началник сектор, представено е и доказателство – допълнително споразумение към трудов договор от 30.06.2006г. (л.11), от което съдът приема за установено, че М. Г. Р. заема длъжността „началник сектор/орган по възлагане на ревизия“ в ТД на НАП С.-град.

14. За резултатите от ревизията е издаден РД № 805100/06.01.2009 г., от лицата, на които е възложено извършването ѝ и подписан от същите, връчен е на представител на дружеството на 20.01.2009 г. Срещу РД не е подадено възражение по реда и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

15. На основание Заповед за определяне на компетентен орган - № К 805100/12.01.2009 г., издадена от органа по възлагане на ревизията, издал ЗВР, с която за компетентен орган е определен Е. Н. – старши инспектор по приходите, и съставения РД, е издаден РА № [ЕГН]/17.02.2009 г. и съответно подписан от издателят му. РА е връчен на 11.03.2009г.

16. С обжалваният по делото РА № [ЕГН]/17.02.2009 г. е установено задължение на [фирма] за корпоративен данък в размер на 33 910,20 лв., при деклариран 6 815,40 лв. за 2006 г., вследствие на увеличение на финансовия резултат на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 във връзка с § 1, т. 34 от ЗКПО /отм./ със сумата 180 632.00 лв., представляваща общата стойност на фактури, издадени от доставчиците [фирма]; [фирма]; [фирма] ; [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма], поради извод за отразяване на фактурите в счетоводството на дружеството в нарушение на принципа за документална обосновааност по чл. 4, ал. 3 от Закона за счетоводството (ЗСч).

17. При обжалването по административен ред на РА, жалбата с дата 25.03.2009 г. е приета за частично основателна по отношение на отразените разходи по фактурите от [фирма] - на обща стойност 36 000,00 лв. , описани на стр. 17 от РД и стр.4 от РА– л.58 и 34 от делото, с Решение № 775/ 11.06.2009г. директорът на ДОДОП е изменил РА, като вместо установеното задължение по ЗКПО за корпоративен данък за периода: 01.01.2006 г.-31.12.2006 г. в размер от 33 910,20 лв. е установено задължения за 28 960,20 лв., ведно със съответните лихви.

18. Решение № 775/ 11.06.2009г. е издадено в хипотезата по чл.156,ал.6 ДОПК – в

7-дневен срок от подаването на жалбата до съда срещу РА – на 04.06.2009г., подадена на основание чл.156,ал.4 и 5 ДОПК, поради непроизнасяне от решаващия орган в срока по чл.155,ал.1 ДОПК по подадената на 25.03.2009г. жалба по административен ред.

19. С оглед на датата на жалбата срещу РА по административен ред, то 45-дневният срок по чл.155,ал.1 ДОПК в относимата редакция за произнасяне по тази жалба, е изтекъл на 10.05.2009г. Това обуславя и извод за подаване на жалбата до съда – с дата 04.06.2009 г- в 30-дневния срок по чл.156,ал.5 ДОПК. С оглед на това в срока по чл.156,ал.6 ДОПК е постановено Решение № 775/ 11.06.2009г. на ответника по жалбата по административен ред. Съдът приема, че същото е издадено и от компетентен орган – и.д. директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, предвид представената заповед № ЗЦУ-148/25.02.2009г. на изпълнителния директор на НАП за възлагане изпълнението на правомощията на длъжността на посочения като издател на решението – А. Г..

20. Оспорването до съда е уточнено с жалба от 22.06.2009г. Предвид изводите на съда за подаването на жалбата до съда в срока по чл.156,ал.5 ДОПК, издаването на решението на ответника от компетентен орган и в срока по чл.156,ал.6 от същия кодекс, то съдът е задължен да зачете правното действие на постановената частична отмяна на РА. Така оспорването пред съда, на основание чл.156,ал.1 ДОПК, е допустимо само в частта на РА, която не е отменена с решението на ответника – само върху извършеното увеличение на финансовия резултат на дружеството за 2006г. с отчетените разходи от доставчиците за следното:А) от [фирма] по фактура № 5023/04.12.2006г. с данъчна основа 1000 лв., без начислен ДДС, с предмет „монтаж и демонтаж на сценични декори“; Б) [фирма], по фактури с предмет „проектиране съгласно договор 1/01.03.2006г.“, без начислен ДДС и с данъчна основа - по № 590/30.03.2006г. - 5000 лв. ;№ 600/26.05.2006г.- 4900 лв; № 631/30.11.2006г. – 5000лв.;№ 601/30.08.2006г.-5100лв.; В) [фирма] – по фактури с начислен ДДС, с данъчни основи:по № [ЕГН]/06.11.2006г. – 85,00лв.;№ [ЕГН]/09.02.2006г.- 52,00лв.; №[ЕГН]/16.03.2006г.- 45,00лв., с предмет на доставките съответно по първата фактура „допълнителен трафик за м. 03 и 05 на 2006г. – ogledata.com, и по останалите две – „допълнителен трафик“;Г) от „Б. Консулт” Е. по фактури с начислен ДДС и с данъчни основи: по № 1054/06.05.2006г. – 35 500 лв.; №1047/28.03.2006г.- 17150,00лв.; № 1042/28.02.2006г.- 16 500,00лв.; № 1081/27.10.2006г. – 17 500,00 лв., с предмет на първата, втората и четвъртата фактури – „заплащане по договор за интернет услуги“, а по третата – „заплащане на риселски хостинг пакет“; Д) от [фирма] по фактури с предмет „извършване на услуга съгласно договор № 3/02.05.2006г.“, без начислен ДДС и с данъчни основи по № 553/18.05.2006г. – 4 800,00 лв.; № 1562/30. 10.2006г. – 4 900,00 лв.; № 569/27.07.2006г. – 5 000,00 лв. и № 1590/12.12.2006г.- 5 100,00 лв.; Е) от [фирма] , фактури без начислен ДДС и с данъчни основи по № 970/29.09.2006г.и №1016/30.11.2006г.- с по 5 100,00лв; № 943/30.06.2006г.- 4900,00лв.; № 383/28.04.2006г.- 5 000,00лв..с предмет „ извършена услуга съгласно договор №2/03.04.2006г.

21. Увеличението на финансовия резултат за 2006г. е извършено на основание чл, 23, ал. 2, т. 10 във връзка с § 1, т. 34 от ЗКПО /отм./ със общата стойност на

фактурите със сумата 144 632,00 лв., получена като 180 632.00 лв. – общата сума на увеличението по РА е намалена с 36 000 лв.-общата стойност на фактурите от [фирма], с които е изменен РА с решението на ответника.

22. Съгласно посочените във фактурите договори между дружеството-жалбоподател с [фирма]- договор № 1/01.03.2006г. (л.254), с [фирма] № 3/02.05.2006г. (л.189) и с [фирма] - № 2/03.04.2006г. (л.287), последните в качеството на изпълнители са се задължили съответно за проектиране на сценични декори по първия договор, а по вторите два - „съв свой труд и материали да изпълни строително-монтажни работи на временни павилиони и декори, както и да извършва демонтажа на същите, в това число електро и ВиК услуги“. За цена по трите договора е уговорено следното: трудът ще се заплаща срещу фактура на изпълнителя, а материалите – срещу насрещна фактура и транспортни разходи.

23. Съгласно Решение № 3151/17.10.2010г., постановено по адм.д. 6761/2008 г., на Административен съд София-град, е отхвърлена жалбата на същия жалбоподател -„Ф. Студио“, против РА № 20005832/05.06.2008г., в частта за установени задължения за ДДС, в това число и за доставките от „Г..БГ“ и „Б. Консулт“ по спорните фактури по настоящето дело, издадени през 2006г. , изрично описани в мотивите на съдебното решение на стр.2 и 3 от него(л.376 r 377).Посоченото решение е влязло в сила 18.08.2011г.

24. На основание чл.297 ГПК, съдът е задължен да зачете пределите на действие на влязлото в сила съдебно Решение № 3151/17.10.2010г., постановено по адм.д. 6761/2008 г., на Административен съд София-град, предвид пределите на действието му - между същите страни, за същото искане и на същото основание, съгласно чл. 298, ал.1 ГПК.

25. С оглед на изложеното съдът приема на основание силата на присъдено нещо на съдебното решение, за доказано без възможност за пререшаване между страните по делото, че доставките по издадените от [фирма] и от Б. Консулт” Е. – с предмет доставка на интернет услуги и хостинг, не са реално осъществени. Предвид на това съдът не следва да обсъжда доказателства, свързани с тези доставки, предвид забраната този въпрос да бъде пререшаван, съгласно чл.299, ал.1 от ГПК. Поради това съдът не следва да обсъжда доказателствата по делото, свързани с реалността на тези доставки, в това число и заключенията по съдебните експертизи

26. Така съдът следва да обсъди доказателствата за извършването на услугите по фактурите от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] - на обща стойност 144 632,00 лв., всички заведени по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ в счетоводството на жалбоподателя в кореспонденция с кредита на сметка 401 „Доставчици“ - за отразяване на задълженията аналитично по всеки от доставчиците и хронологичен порядък, които задължения са погасени чрез счетоводно отразяване на плащането им - по дебита на последната сметка в кореспонденция с кредита на сметка 501 „Каса в лева“. Посоченото счетоводно отразяване е констатирано от органите по приходите и от вещото лице по приетата съдебно-счетоводна

експертиза, основава се само на издадените фактури без други свързани с процесните услуги взети счетоводни операции или съставени документи.

27. Издадени са Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице(ИПДПОЗЛ) съответно адресирани към К.Т.К." Е. с изх. № 10-53-06-4648/21.10.2008г., [фирма] - изх. № 10-53-06-4648/21.10.2008г. , [фирма] - изх. № 805100-1/20.10.2008г.и [фирма] - изх. № 10-53-06-4647/21.10.2008г. С изключение на [фирма], съдът намира, редовна процедура за връчването на исканията по чл.32 ДОПК – чрез прилагане към данъчното досие, въз основа на приложените по делото доказателства за извършените процесуални действия.

28. За връчването ИПДПОЗЛ са изпратени покани- с изх. № 10-53-06-4648/21.10.2008г. на [фирма], с № 10-34-00-877/21.10.2008г. за [фирма] с № 10-53-06-4647/21.10.2008г. за „А. Т.“, с обратна разписка и на декларирания адрес за кореспонденция – предсавляващ или упълномощено лице да се яви в конкретен офис на ТД на НАП за връчване на ИПДПОЗЛ. Писмото е получено лично от представляващия на „А. Т.“, а обратните разписки за другите две фирми са оформени с гриф от Български пощи „непознат". Видно от Протокол за извършена насрещна проверка, представител на „А. Т.“ не се е явил за връчване на ИПДПОЗЛ.

29. В съответствие с чл. 32,ал.1 ДОПК, за връчване на ИПДПОЗЛ са извършени две посещения през седем дни на адреса по чл. 8 от ДОПК, документирани с Протоколи по образец – от 21.10.2008г. и 09.12.2008г. за „А. Т.“; за „К.Т.К“- от 21 и 29.10.2008г. и за [фирма] – от 21 и 29.10.2008г., съгласно които при извършените посещения не е намерен представляващия или упълномощено лице за контакт с органите по приходите.

30. Поставени са съобщения по реда на чл. 32, ал.4 от ДОПК - в ТД на НАП - С.-град, офис „Център", публикувани са в Интернет страницата на НАП и са изпратени по пощата с обратна разписка на декларирания адрес за кореспонденция, а обратните разписки са оформени с гриф „непознат", с изключение на разписката на „А. Т.“, получена от упълномощено лице. На основание чл.32,ал.6 ДОПК съобщението е връчено чрез прилагането му към данъчното досие на [фирма], [фирма] и [фирма].

31. До изтичане на 7-дневния срок по ИПДПОЗЛ, документи по същото и писмени обяснения не са предоставени от страна на съответния търговец, в това число и копия на процесните фактури. Съгласно съставените протоколи за извършена насрещна проверка (ПНП) – всички на дата 17.11.2008г. за [фирма], [фирма] и [фирма]. Съгласно протоколите - нито един от доставчиците не е представил копия на издадените фактури, фактурите не са включени в дневниците за продажби за съответните периоди от регистрираните по ДДС търговци - [фирма] и [фирма] - установено от справка в информационната система на НАП при насрещните проверки, това обстоятелство е установен идентично в мотивите на РД за [фирма], който

търговец също е регистриран по ДДС.

32. Също съгласно констатациите на протоколите, по ИПДПОЗЛ не са представени документи за точния предмет на дейност, за материални активи, точно от кое лице е извършена съответната услуга, мястото и датата на извършването им, не са представени сключените договори и документи за плащания, доказателства за свързани доставки, оборотни ведомости. При проверка в информационните масиви на НАП е установено, че [фирма], [фирма] и [фирма] не са имали сключени действателни трудови договори към дата на издадените фактури, не е подавана информация за сключени граждански договори. В мотивите на РД е прието за установено, че при [фирма] работят шивачи, хигиенисти, специалисти по металургия и други.

33. Установено е също съгласно протоколите от информационната система на НАП, че [фирма] има за основна дейност „търговия“ и „строително-монтажни работи“, а [фирма] - „физкултура и спорт“, „битово обслужване“ и „други дейности по битово обслужване“; за [фирма] – „търговия на дребно в неспециализирани магазини с разнообразни стоки“, и за [фирма] – търговия и шивашка промишленост.

34. Тъй като по ИПДПОЗЛ не са представени доказателства, е отправено ИПДПОЗЛ от дата 28.11.2008г. до дружеството жалбоподател за представяне на документи за услугите от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] и такива са представени- фактурите, касови бонове към фактурите от А. Т. Е., [фирма] и [фирма] и договорите, посочени във фактурите. За последния търговец не е извършена насрещна проверка, както изрично е отбелязано в мотивите на РД и в решението на ответника.

35. Относно плащанията по фактурите от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] - посочени в същите като платени в брой, е безспорно доказано, че касови бележки от регистриран касов апарат са издадени само от [фирма] – изрично потвърдено с писмо от офиса при ТД на НАП по регистрацията на търговеца - на л. 252. За [фирма], от Офис Надежда на ТД на НАП С.-град е удостоверено, че няма регистриран касов апарат. Този търговец е издал касови бележки към фактурите от касов апарат, който по номера на фискалната памет не съвпада с регистриран такъв на територията на [населено място] по предишна данъчна регистрация. За [фирма], изрично този въпрос е посочен като установен от информационната система на НАП - не са открити регистрирани касови апарати. Към издадената от [фирма] фактура не е представен касов бон. Поради това съдът приема за доказано приетото от органите по приходите, че касовите бележки по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма] не са издадени от регистриран касов апарат.

36. Съгласно мотивите на заключението по съдебно-счетоводната експертиза – л. 410 от делото, за фактурите от всички доставчици: [фирма], [фирма] и [фирма] и [фирма], [фирма] и [фирма] изготвено въз основа на доказателствата по делото и проверка в счетоводството на

дружеството-жалбоподател, е констатирано идентично отразяване на фактурите както ревизиращите органи, видно и от извлечението от сметка 401 „Доставчици“. Вещото лице е дало заключение за документална обоснованост чрез първичен счетоводен документ, което се основава само на счетоводното отразяване на фактурите по съответните сметки, за което ревизиращите органи не твърдят, че е неправилно, както и само на съществуването на самите фактури като първичен документ по смисъла на ЗСч.

37. Вещото лице по техническата експертиза със задача да установи извършването на строително-монтажните работи, отразени във фактурите от [фирма], [фирма] и [фирма], както и проектирането от [фирма], прието за установено извършването им въз основа на доказателствата по дело, проверка при жалбоподателя, проверени записи от предаванията „Огледала“ и „Т.“, от които е установило, че тези предавания са технически обезпечен с декори, които търпели промени в зависимост от темата на предаването. Вещото лице е приело за доказано и извършеното проектиране от [фирма]. Съдът приема констатациите на вещото лице само относно факта, че предаванията действително са излъчвани по вTV, и действително е имало декори, които е логично да се приеме, че следва да бъдат проектирани, изработени, монтирани и демонтирани, от което обаче не следва, кой точно е извършил услуги, свързани със същите.

38. Видно от съдържанието на фактурите, нито една не е подписана от страна на дружеството- жалбоподател, както се твърди и в писмената защита по делото, не се установява и не следва от доказателствата по делото, да са издавани други документи, освен спорните фактури във връзка с услугите по същите, в това число не е съставен протокол за приемане на услугите. Също не е спорно между страните декларираното от управителя на дружеството-жалбоподател обстоятелство, че има за предмет на дейност заснемането на външни продукции, в това число и на предаванията „Огледала“ и „Т.“.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

39. Съдът намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от надлежно представлявана страна и в относимия срок – по чл.156,ал.5 ДОПК,срещу подлежащ на оспорване пред съд РА по смисъла на чл.156., ал.1 ДОПК – в частта, който не е отменена по административен ред, с оглед на което следва да бъде разгледана по същество.

По спазването на процесуалните правила, издаването на РА от компетентен орган и в предвидената форма

40. Съдът намира за допустимо образуваното ревизионно производство за установяване на задълженията за 2006г. за корпоративен данък на жалбоподателя, предвид датата на издаването на ЗВР – 16.09.2008г., спрямо която не е изтекъл срокът по чл.109,ал.1 ДОПК, нито давностните срокове по чл.171 от същия кодекс.

41. Ревизионното производство е и законосъобразно образувано по смисъла на чл.112 ДОПК, предвид издаването на ЗВР от компетентен орган – началник-сектор, на който изрично са възложени правомощия на орган по възлагане на ревизии от директора на ТД на НАП С.-град. Заповедта за определяне на компетентен орган да издаде РА, като издадена от органа, възложил ревизията, също е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК.

42. ЗВР и заповедта за определяне на компетентен орган имат необходимото съдържание съответно по чл.113 и чл.119,ал.2 ДОПК и със същите е разпоредено в рамките на предвиденото от закона.

43. Ревизионното производство е проведено в предвидените в ЗВР срокове – тримесечен от връчването на същата заповед, с което е спазен срокът за извършването на ревизия по чл.114,ал.1 ДОПК, предвид датата на връчването на заповедта -23.09.2008г., тъй като след изтичането на този срок, не са извършвани процесуални действия.

44. РД и РА са издадени в съответните срокове – на 06.01.2009г. съответно в срока по чл.117,ал.1 ДОПК – 14 дневен от изтичането на срока за завършване на ревизията, като издаването на РА на дата 17.02.2009г. е съобразено с правото на ревизираното лице по чл.117,ал.5 ДОПК да подаде възражение срещу РД в 14-дневен срок от връчването на РД (от 20.01.2009г.), което право не е упражнено.

45. Съответните актове на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице, същите са издадени и от определените за това лица. РД е издаден от органите, на които е възложена ревизията, а РА – като издаден от определения със заповед за компетентен орган и въз основа на валидно издаден РД, поради това е издаден също от компетентен орган.

46. РД, представляващ индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.3 АПК, има формално необходимото съдържание по чл.117,ал.2 ДОПК, в това число фактически и правни основания, установява факти с правно значение и съставлява оборимо доказателство пред съда относно съдържащите се в него констатации. РА като основан на фактите, установени с РД, също отговаря на формалните изисквания по чл.120,ал.2 ДОПК за съдържанието му, тъй като съдържа фактически и правни основания.

47. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, надлежно е упражнено правомощието на органите

по приходите по чл.5 вр. чл.37,ал.1 ДОПК – служебно да установят всички относими към резултата от ревизията факти, чрез ИПДПОЗЛ и извършване служебно на проверки, като е приложена презумпцията по ал.3 на последната разпоредба – приети са за недоказани факти, за които са изискани документи и не са представени. Всички процесуални действия по съборането на доказателства са извършени от органите по приходите, на които е възложено извършването на ревизията, с което е спазени принципите за обективност, самостоятелност и независимост на органите по приходите и служебно начало при събирането на доказателства, съгласно членове 3,4 и 5 ДОПК и задължението по чл.115,ал.2 ДОПК лично да установят и се запознаят с всички относими към резултата от ревизията факти.

48. От изложеното следва извод, че РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и с необходимото съдържание при спазване на процесуалните правила.

По материалната законосъобразност на РА

49. Съгласно правното основание за увеличение на финансовия резултат по РА -чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (отм.), финансовият резултат (счетоводната печалба/загуба) за данъчни цели се увеличава с разходите, довели до намаляване на финансовия резултат (счетоводната печалба/загуба), които данъчно задължените лица не могат да докажат документално по реда, определен в съответните нормативни актове, с първични документи, включително придружени с фискален бон от електронни касови апарати с фискална памет и от електронни системи с фискална памет или отчетени в нарушение на счетоводното законодателство.

50. Съгласно второто правно основание по РА – чл.4,ал.3 от ЗСч, предприятията осъществяват счетоводството на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти, като спазват изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство.

51. В мотивите на РА е извършено позоваване и на легалното определение за „документална обосновааност" по §1, т.34 от Допълнителните разпоредби на ЗКПО /отм./, което гласи: „документирането чрез съдържащи необходимите реквизити по Закона за счетоводството и отразяващи вярно и точно всяка стопанска операция документи. Не е налице документална обосновааност, когато е използван неистински документ, документ с невярно съдържание или преправен документ, които обстоятелства са установени със съдебен акт, както и когато е използван документ, издаден от лице, което не съществува, установено със справка от съответния регистър, или от лице, което осъществява търговска дейност без съответната регистрация в НАП.“

52. Съдът намира, че безспорно се има предвид хипотезата по първото изречение от§1, т.34 ДР на ЗКПО /отм./, тъй като обстоятелства, свързани с

второто изречение на разпоредбата не се твърдят като съществуващи в мотивите на РА и не следват от доказателствата по делото.

53. Изискването за посочването на правно основание в мотивите на РА е спазено, тъй като правните основания са посочени коректно съобразно съдържанието им и установеният строеж на нормативните актове с чл.26,ал.1 и ал.2 от Указ № №883/1974 г. на Народното събрание за прилагане на Закона за нормативните актове, съгласно която подразделенията са член алинея, точка и буква. Съобразно последното и конкретното съдържание е посочено и най-малкото подразделение на конкретните правни основания. Наличието на конкретната хипотеза от съответната разпоредба следва да бъде изведено от фактите. Освен това двете алтернативно предвидени хипотези по чл.23,ал.2,т.10 ЗКПО /отм./ не се изключват взаимно, тъй като законодателството, свързано със счетоводната отчетност включва и документирането – правилата за съставяне на първични счетоводни документи, които освен това се съдържат и в специални разпоредби на данъчните закони и актове по прилагането им – каквито са например за отчетността чрез касови апарати. Така двете хипотези взаимно се допълват, но наличието само на едната е достатъчно за да бъде приложена предвидената правна последица – увеличение на финансовия резултат. По тези съображения не са посочени взаимноизключващи се правни основания в мотивите на РА, а доводът за това в жалбата е неоснователен.

54. Съобразно правните основания за увеличение на финансовия резултат на жалбоподателя, съдът следва да формира изводи относно следното: а/относно документалното доказване на процесните услуги – основанието по чл.23,ал.2,т.10 ЗКПО /отм./ – първата хипотеза, в която връзка съдът следва да провери спазени ли са формалните изисквания за съставянето на документи за услуги – в случая само фактури и касови бонове за част от тях. Посоченото съставлява и проверка за документална обосновааност по §1, т.34 ДР на ЗКПО /отм./ относно документирането чрез съдържащи необходимите реквизити по Закона за счетоводството; б/разходите отчетени ли са в нарушение на счетоводното законодателство - чл.23,ал.2,т.10 ЗКПО /отм./, втората хипотеза, в която връзка съдът следва да провери документите за услугите отразяват ли вярно и точно стопанска операция. Посоченото представлява изискване за съответствие между съдържанието на документа и действителното съдържание на стопанската операция, т.е. реално възникнали факти, относими към насрещните престации на страните по процесните договори за услуги.

55. Спазването на изискванията за съставянето на счетоводните документи и за съответствие на отразеното в тях с действителното съдържание на конкретна стопанска операция, съобразно правните основания, посочени в предходната точка, съставлява и проверка за спазването на принципа за документална обосновааност на стопанските операции по чл. 4, ал. 3 от ЗСч. Спазването на посочените изисквания представлява същността и съдържанието на този принцип. Но за да приеме съдът, че този принцип е

нарушен, е достатъчно да установи, че съответната стопанска операция, отразена в конкретната фактура – в случая услуги по представените договори, не е действително извършена, защото в този случай липсва стопанска операция, за която да бъде съставен счетоводен документ и съответно счетоводно отразена. В този случай неотнормимо ще бъде спазването на изискванията за съставяне на счетоводни документи, тъй като такива не е следвало да се съставят и поради това счетоводното им отразяване е в нарушение на счетоводното законодателство.

56. Следователно, определящо за нарушаването на принципа и изискванията за документална обосновааност, съответно за възникването на основанието по чл. 23,ал.2,т.10 ЗКПО за увеличение на финансовия резултат на жалбоподателя, е спазване на изискването фактурите, да отразяват вярно и точно стопанска операция, т.е. разрешаването на въпроса дали са действително осъществени услугите, отразени в процесните фактури.

57. На първо място, предвид доказаното със сила на присъдено нещо, че не са осъществени реално услугите по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма], то в случая съдът приема за безспорно доказано,че издадените фактури не отразяват въобще стопанска операция, и поради това е нарушено изискването за съответствието им с действително осъществена стопанска операция - за вярното и точното ѝ отразяване, не е спазено изискването за документална обосновааност на разходите по смисъла на §1, т.34 ДР на ЗКПО /отм./, нарушен е принципът за документална обосновааност по чл.4,ал.3 ЗСч и фактурите са отчетени в нарушение на счетоводното законодателство. Фактурите не документират вярно разходи за стопанска операция, и поради това не отразяват разход, който е доказан документално. Счетоводното им отразяване е завишило разходите на жалбоподателя за 2006г. и съответно със същата сума е намален финансовия резултат на дружеството и съответно данъчната основа за определяне на корпоративния данък. Поради това е налице основанието по чл.23,ал.2,т.10 ЗКПО/отм./ по отношение на отчетените разходи през 2006г. по издадени фактури от [фирма] и [фирма],и правилно със същите суми е увеличен финансовия резултат при определянето на корпоративния данък за същия период с РА.

58. По отношение на отразените услуги по фактурите от [фирма], [фирма], и [фирма], съдът намира за недоказано изпълнението на посочения в същите предмет – „услуги по договор“ и стойност, тъй като видно от съдържанието на договорите, плащането е уговорено за труд, материали и транспорт. Така уговорената престация може да бъде определена по вид, количество и стойност, а отделно от това плащането за материали и транспорт е уговорено при представянето на насрещна фактура, което съдът възприема като издадена от трето лице, чиято стойност следва да бъде заплатена като част от услугата от жалбоподателя. Такива насрещни фактури не се споменават в предмета на процесните фактури от тези доставчици, не е съставен никакъв друг документ свързан с тях или с

изпълнението на договорите, както изрично следва от твърденията в писмената защита от процесуалните представители на жалбоподателя, не се установява и от доказателствата по делото. Поради това предметът на фактурите не носи достатъчно информация за стопанската операция, която отразява - конкретно за труд, материали или транспорт, отразени по вид количество и стойност, които факти да могат да бъдат проверени и отнесени като изпълнение на насрещна престация по съответния договор. Съдът счита за приложимо в този случай даденото тълкуване по т.3 от Тълкувателно решение № 5 /14.07.2004г. на Върховен административен съд, съгласно което липсата на реквизити по чл.8, ал.1 от ЗСч /отм./ в данъчната фактура, които носят информация за регистрирани по ЗДДС лица и възникнало облагаемо данъчно събитие и начислен данък, винаги е предпоставка да бъде отказано право на данъчен кредит. Посоченото тълкуване е приложимо, тъй като изискванията по ЗСч за съдържанието както на данъчните така и на опростените фактури като процесните са еднакви. Освен това липсата на информация за възникнало данъчно събитие по същество е еднозначна на липсата на информация за осъществена стопанска операция по възприетата терминология на ЗСч, а правото на данъчен кредит винаги е обусловено от реалност на доставките – чл.6 ЗДДС/отм./. Действащият през 2006 г. чл. 7 , ал.1,т.4 от ЗСч предвижда изискване фактурите да съдържат „предмет и стойностно изражение на стопанската операция”, който предмет следва да бъде посочен по начин, който да позволи да се установи, че фактурата отразява вярно и точно стопанска операция, т.е. следва да съдържа в достатъчна степен информация за стопанската операция. Идентично липсата на информация за стопанска операция във фактурата не позволява да се установи посоченото съответствие и е основание да се приеме, че фактурата не отразява възникнала стопанска операция. В казуса по делото този извод е обусловен от липсата на каквито и да са факти, които да могат да бъдат проверени като съответстващи на овеществен труд в обективната действителност.

59. Поради това съдът не може да провери каквото и да е съответствие между фактурите от тези доставчици и декорите на предаванията „Огледала” и „Т.”, за които вещото лице по съдебно-техническата експертиза е установило, че действително са съществували по време на излъчените предавания, съответни на периодите на издаване на фактурите от разглежданите изпълнители на услугите.

60. Съдът по тези съображения не приема, че декорите на предаванията са осъществени посредством изпълнени услуги от същите - [фирма], [фирма], и [фирма]. Неотносимо също е обстоятелството, че [фирма] е разполагал с работници – шивачи, които са необходими за изготвянето на драперии за декорите, тъй като следва да бъде доказано, че действително тези работници са участвали в изпълнението на услугите – чрез труд и вложени материали, външни услуги, за което липсват каквито и да са доказателства.

61. Действително, съгласно чл.264 от ЗЗД приемането на изпълнението

по договор за изработка, какъвто характер имат процесните договори, обсъдени по фактите, не изисква съставянето на какъвто и да е писмен документ изрично. Приемането без възражения в случая освен фактическо съставлява и правно действие, тъй като от този момент възниква задължението за плащане. Като доказателства за дължимата престация и за изпълнението ѝ са представени само договорите между жалбоподателя и [фирма], [фирма], и [фирма], и издадените от тези търговци фактури. От съдържанието им не могат да се извлекат конкретни факти, които да могат да бъдат отнесени към декори на конкретно предаване от поредиците „Огледала“ и „Т.“, заснемани от жалбоподателя. Поради това констатациите на вещото лице за наличие на декори в излъчените предавания, относими към периода на издаването на фактурите, не доказват и не следва извод, че същите са проектирани именно от този търговец.

62. В случая липсва каквото и да е доказателство за това какви точно насрещни престации са приети в изпълнение на сключените договори между жалбоподателя и [фирма], [фирма], и [фирма]. Доказването на приемането – по вид, количество и качество на съответната услуга е необходимо условие за преценката дали съставената фактура отразява вярно стопанската операция. Освен това отразяването на фактурите в счетоводството на жалбоподателя по смисъла на чл.55,ал.1 от Търговския закон има ограничена доказателствена сила само между търговците, и в този смисъл съдът не възприема заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза – относно вярното и хронологичното отразяване на процесните фактури, като равнозначно на материалната доказателствена сила на официален документ. Вписванията в счетоводството съдът следва да преценява според тяхната редовност и с оглед на другите обстоятелства по делото, съгласно чл.182 ГПК. В случая редовността на вписванията не е достатъчна, тъй като не са налице каквито и да са други обстоятелства, които да подкрепят съдържанието на тези вписвания, съответно не може да се направи извод, че фактурите отразяват точно и вярно стопанска операция.

63. От приетото по фактите следва извод, че само издадените от [фирма] касови бележки към фактурите са от регистриран касов апарат по реда на Наредба №4/16.02.1999г./отм./ за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти. По издадените от [фирма], [фирма], и [фирма] фактури не е доказано плащане от страна на жалбоподателя, тъй като не са издадени касови бележки от регистриран касов апарат, съгласно задължението по чл.2,ал.1 от Наредба №4/16.02.1999г./отм./. Касовата бележка в случая е годно доказателство за плащане, съгласно чл.1,ал.2 от същата Наредба, тъй като предвид предмета на фактурите, не е налице никое от предвидените изключения по чл.2,ал.3 от цитираната наредба. Следователно, в случая не е доказано и изпълнението на насрещната престация от страна на жалбоподателя по издадените фактури от А. Т.“ Е., [фирма], и [фирма] тези търговци, което е още едно основание да се

приеме, че същите не отразяват вярно и точно действително осъществена стопанска операция.

64. Идентични изводи – относно съдържанието на фактурите, приемането на изпълнението и счетоводните записвания, както и установеното от вещото лице за наличие на декори в излъчените предавания, съдът формира и по отношение на доказването на услугите, посочени в издадените от [фирма] фактури, макар и плащането от страна на жалбоподателя да е доказано по предвидения ред. В случая проектирането макар и да е творчески процес, изпълнението на услугата също може да бъде обективизирано външно – възпроизведено чрез чертеж или описание, записани на хартиен или магнитен носител или чрез макет. Липсват каквито и да са материални следи за извършено проектиране от този търговец и за приемането му.

65. За да се признае като разход плащането от жалбоподателя към [фирма], същото следва да представлява насрещна престация за изпълнението на задълженията от другата страна по договора - в случая общо посочена като проектиране на декори. Според договора, предоставянето на тази услуга не е свързано с практическото реализиране на проекта, не са съставени писмени доказателства за приемането на услугата по чл.264 ЗЗД, не се ангажираха и други за това. Като доказателства за дължимата престация и за изпълнението ѝ са представени само договорът с този търговец и издадените от него фактури. От съдържанието им не могат да се извлекат конкретни факти, които да могат да бъдат отнесени към осъществен впоследствие проект на декори при заснемането на предаванията „Огледала“ и „Т.“. Поради това констатациите на вещото лице за наличие на декори в излъчените предавания, относими към периода на издаването на фактурите, не доказва и не следва извод, че същите са проектирани именно от този търговец.

66. По издадените от [фирма] фактури, тъй като цената е платена без да се доказва изпълнението на насрещна престация, следва, че е налице симулацията относно предмета на сделката – самата доставка на услуги. Тъй като не е налице реално съществуваща друга сделка между страните – прикрита сделка, то е налице само привидна сделка и симулацията е относно предмета на сделката. Изрично в чл.26, ал. 2 от ЗЗД е предвидено, че привидната сделка е нищожна. В случая и по арг. от противното на чл.17 от ЗЗД липсва основание за прилагане на правни последици относно прикрита сделка, тъй като такава сделка не съществува. След като липсва сделка, не е налице стопанска операция, и без основание е съставен първичен счетоводен документ за същата и поради това е налице нарушение на принципа за документална обосновааност по чл. 4,ал.3 ЗСч, на изискването за вярно и точно отразяване на стопанската операция по §1, т.34 ДР на ЗКПО /отм./ за да е налице документална обосновааност.

67. Фактурата освен това представлява частен свидетелстващ документ и следва съгласно чл. 180 ГПК да се цени само като доказателство, че

съставлява изявление на издалото го лице. Искането до издателите на фактурите да представят същите – обективизирано в ИПДПОЗЛ, представлява оспорване от страна на органите по приходите и на доказателствената сила на фактурите като частен документ в посочения смисъл. Съдът приема, за недоказано и обстоятелството, че фактурите са издадени от посочените в същите търговци, тъй като последните - [фирма], [фирма] и [фирма] не са потвърдили издаването им по връчените искания по реда на чл. 32 ДОПК. Съдът кредитира като доказателство за това протоколите за извършени насрещни проверки - относно съдържащите се в същите факти. Установяването на отрицателни факти без участието на засегнатите субекти с протокол за извършена проверка от органи по приходите следва да се преценява от съда в зависимост от съдържащите се в същите протоколи положителни факти. Разпоредбата на чл.37,ал. 4 ДОПК установява възможността да се приеме, че не съществуват определени доказателства, които не са представени след като са изискани. По правилата за разпределение на доказателствената тежест, органите по приходите не следва да установяват отрицателен факт, а изводите за наличие на отрицателен факт се правят на база на установени конкретни факти и обстоятелства, предвидени в правна норма – по аргумент от чл. 32 и чл.37,ал.4 ДОПК. Съдът следва да провери дали изводите за наличие на отрицателни факти са направени при спазване на съответните правила, в това число и по логическата преценка на фактите.

68. В чл.50,ал. 3 – 5 ДОПК не е уредена специална хипотеза за съставянето на протокол, когато не е намерено лице на адреса и следва да се приложат общите изисквания по чл.50,ал.2 ДОПК - за съставянето на протокола в писмена форма и изискванията за съдържанието на протоколите за посещение на адреса за кореспонденция. Съдът констатира, че обсъдените по фактите протоколи за насрещна проверка и за посещения на адреса за кореспонденция са подписани от органи по приходите и имат формално предвиденото минимално съдържание по чл. 50,ал.2 ДОПК, същите са съставени по установения ред и форма, при изпълнение на правомощията им, съставляват и доказателство по чл.50,ал.1 ДОПК за извършените от тях действия и установените факти и обстоятелства.

69. Протоколите за посещение на адреса не са оспорени с жалбата относно съдържанието им и не се опровергават от други доказателства. Предвид това и спазването на формалните изисквания за издаването им, то съставляват доказателство за ненамирането на представляващ или упълномощено лице за връчването на ИПДПОЗЛ. Предвид така описаните процесуални действия, то са спазени кумулативно предвидените изисквания по чл. 32, ал.1, 2, 4, 5 и 7 ДОПК, а от удостовереното неявяване на представител на съответния търговец в 14-дневен срок от поставянето на съобщението, то е правилен изводът в ПНП, че ИПДПОЗЛ е валидно връчено по реда чл. 32 ДОПК – чрез прилагане към досието.

70. Съдът приема също - поради спазване на процедурата и изискванията

за съдържание, и за установени посочените в ПНП обстоятелства - за връчването на ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 ДОПК и за непредставяне на исканите доказателства по същите: за издадените фактури на от съответния търговец на дружеството-жалбоподател и доказателства, за удостоверяване на извършването на услугите, начина на плащане, предходни доставчици, за наличие на необходимите материални и трудови ресурси, необходими за реалното изпълнение на услугите, за приемането им, както и че [фирма], [фирма] като регистрирани по ДДС лица, не са отразили издадените към жалбоподателя фактури в дневниците си за извършените продажби за съответния данъчен период. Поради това съдът приема за недоказано издаването на фактурите от тези търговци.

71. В хода на ревизията ИПДПОЗЛ на [фирма] не е връчено, и поради това издадените от този търговец фактури съдът следва да цени като частни документи по чл.180 ГПК, но по арг.от чл.182 от същия кодекс – преценката следва да бъде с оглед на всички останали доказателства по делото, тъй като фактурите съставляват основанието за счетоводните записвания, В тази връзка е относимо обстоятелството, че този търговец е регистрирано по ДДС лице и също не е отразило издадените фактури към жалбоподателя в дневниците си за продажби за съответния данъчен период, което съдът също намира за доказано – като неоспорено обстоятелство, прието за установено в мотивите на РД след проверка в информационната система на НАП и което обстоятелство не е оспорено с жалбата по административен ред. Поради това съдът приема за недоказано издаването на фактурите и от този търговец.

72. Всичко изложено за отчетените разходи по фактурите, издадени от името на [фирма], [фирма] и [фирма] и [фирма] обосновава идентичен извод както по т. 57 за издадените от [фирма] и [фирма] - че не отразяват действително осъществена стопанска операция, издадени са в нарушение на изискването за вярното и точното отразяване на стопанската операция, от което и извод, че не е спазено изискването за документална обосновааност по смисъла на §1, т.34 ДР на ЗКПО /отм./ и е нарушен принципът за документална обосновааност по чл.4,ал.3 ЗСч, като фактурите са отчетени от жалбоподателя като разходи за 2006г. в нарушение на счетоводното законодателство. Изложеното обосновава задължение да се приложи правната последица по чл.23, ал.2, т. 10 от ЗКПО /отм./ ,като с размера на отчетените разходи по процесните фактури в счетоводството на жалбоподателя се увеличи финансовия резултат за 2006г., както правилно е прието в РА в обжалваната пред съда част. Не е спорно извършеното увеличение и изчислението на данъка, в това число и след постановеното изменение с решението на ответника.

73. С оглед на горното, съдът приема, че в съответствие с материалния закон с РА правилно е установеното задължение за корпоративен данък за периода: 01.01.2006 г.-31.12.2006 г. в размер на 28 960,20 лв., ведно със съответните лихви, вследствие на извършеното увеличение на финансовия резултат със сумата 144 632,00 лв. - обща стойност на фактурите, издадени

от името на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Жалбоподателят не изпълни задължението си по чл.154 ГПК за пълно насрещно доказване на спорните обстоятелства, въведени още с издаването на РД, изрично указано му и от съда.

74. По изложените съображения жалбата до съда е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ. От ответника не е направено искане за присъждане на разноски и съдът не се произнася.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК съдът,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу ревизионен акт № [ЕГН]/17.02.2009г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП [населено място], в частта му, в която е установеното задължение за корпоративен данък за периода: 01.01.2006 г.-31.12.2006 г. в размер на 28 960,20 лв., ведно със съответните лихви, вследствие на извършеното увеличение на финансовия резултат със сумата 144 632,00 лв. - обща стойност на фактурите, издадени от името на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: